

SEBE' SÜRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Hamd; göklerde ve yerde bulunanların hepsi kendisinin olan Allah'a aittir.
O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir. Her şeyden haberdardır.
2. O; yere gireni ve yerden çıkanı, gökten ineni ve göğe yükseleni bilir. O, çok merhametli ve çok bağışlayıcıdır.
3. İnkâr edenler: "O kıyamet saati bize gelmez" dediler.
De ki: "Hayır! Gaybı bilen Rabbim hakkı için, kıyamet saati mutlaka size gelecektir.
Göklerde ve yerde zerre ağırlığına bir şey, Ondan gizli kalmaz. Büyük küçük ne varsa, hepsi apaçık bir kitapta yazılmıştır."
4. Çünkü Allah, imân edip güzel işler yapanları, mükâfatlandıracaktır. Onlar için, bağışlanma ve bol rızık vardır.
5. Akıllarınca, âyetlerimizi etkisiz bırakmak için, birbirleriyle yarışanlara gelince, onlar için de çok kötü, yakıcı bir azap vardır.
6. Kendilerine ilim verilmiş olanlar; Rabbinden sana indirilen Kur'an'ın gerçek olduğunu ve mutlak üstün, övgüye lâyık olan Allah'ın yoluna ilettiğini görürler.
- 7-8. Hâl böyle iken, inkâr edenler, kendi adamlarına: "Parça parça olup dağıldıktan sonra, sizin yeniden dirileceğinizi haber veren bir adamı size gösterelim mi? Acaba o, Allah'a karşı yalan mı uyduruyor, yoksa onda bir delilik mi var?" dediler. Hayır! Hiçbirisi yok.
Ama ahirete inanmayanlar, azapta ve derin bir sapıklık içindedirler.
9. Onlar, önlerinden ve arkalarından kendilerini kuşatan gökyüzüne ve yeryüzüne bakmazlar mı? Dilersek, onları yere batırırız veya üzerlerine gökten parçalar düşürürüz.
Şüphesiz bunda, Allah'a yönelen her kul için alınacak ibretler vardır.
10. Andolsun ki Biz, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük verdik. "Ey dağlar ve kuşlar!
Davud'la birlikte tesbih edin" dedik. Ona, demiri de yumuşattık.
11. "Mükemmel zırhlar imal et. Halkalarını ölçülü yap. İyi işler yapın.
Çünkü Ben, yaptıklarınızı görüyorum" diye vahyettik.
12. Sabah gidişi bir aylık yol, akşam dönüşü bir aylık yol olan rüzgârı da Süleyman'ın emrine verdik. Ve onun için erimiş bakırı kaynağından sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle, O'na hizmet eden cinler vardı. Aralarında, buyruğumuzdan çıkan olsaydı, ona alevli azabı tattırırdık.
13. Süleyman, cinlerden ne istiyorsa yapıyorlardı. Tapınaklar, heykeller, büyük havuzlara benzer çanaklar ve sabit kazanlar.
Ey Davut oğulları! Siz, Allah'a şükürle iş yapın. Çünkü kullarımdan gereği gibi şükredenlerin sayısı çok azdır.

14. Sonra, Süleyman'ın ölümüne karar verdiğimizde, O'nun öldüğünü ancak değneğini kemiren bir ağaç kurdu fark ettirdi. Cinler, Süleyman yere düşünce öldüğünü anladılar. Eğer gaybı bilmiş olsalardı, o alçaltıcı azapta kalmazlar, Beytül Makdis'i inşa etmezlerdi.
15. Andolsun ki, Sebe' kavmi için, yurtlarında Allah'ın kudret ve rahmetine delil olmak üzere, sağdan ve soldan onları kuşatan bahçeler vardı. Peygamberleri onlara: "Rabbinizin rızıkından yiyin ve O'na şükredin. İşte size, hoş bir belde ve çok bağışlayıcı bir Rab" dedi.
16. Ama onlar, yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini, içinde acı meyveli ağaçlar, meyvesiz bitkiler, biraz da sedir ağacı bulunan iki harap bahçeye çevirdik.
17. Onları, nankörlük ettikleri için böyle cezalandırdık. Biz, hiç nankörlerden başkasını cezalandırır mıyız?
18. Biz, onların yurduyla, bereketli kıldığımız memleketler arasında açıkça görünen nice kasabalar varedip, aralarında kolaylıkla seyahat etmelerini nasip etmiş ve "Oralarda gece-gündüz emniyet içinde dolaşın" demiştik.
19. Buna karşı onlar, kazanç hırsıyla, fakirleri daha çok soymak için: "Ey Rabbimiz! Aralarında yolculuk yaptığımız kentlerin arası uzak olsun" dediler ve kendilerine yazık ettiler. Biz de onları, darmadağın ederek dillere destan ettik. Şüphesiz bunda, çok şükreden ve çok sabreden kimseler için ibretler vardır.
20. Andolsun ki şeytan, onların çoğunu saptıracağına dair iddiasını gerçekleştirdi. Mü'minlerden bir topluluk dışında hepsi ona uydular.
21. Aslında, şeytanın onlar üzerinde zorlayıcı bir gücü yoktur. Fakat Biz, ahirete imân edenleri şüphe edenlerden ayırmak için, ona bu fırsatı verdik. Rabbin herşeyi koruyandır.
22. Resûlüm! O müşriklere de ki: "Allah'ın dışında tanrı kabul ettiklerinizi çağırın. Onlar, göklerde ve yerde zerre ağırlığına bir şeye sahip değillerdir. Onların göklerde ve yerde her hangi bir ortaklığı olmadığı gibi, Allah'ın da onlardan bir yardımcısı yoktur."
23. Allah'ın huzurunda, izin verdiğinden başkasının şefaati fayda vermez. Nihâyet kalplerinden korku giderilince şefaath bekleyenler, şefaath edeceklere "Rabbiniz ne buyurdu" diye sorarlar. Onlar da "Şefaath izni verdi" derler. Allah, çok yüce ve çok büyüktür.
24. Habîbim! O kâfirlere: "Size göklerden ve yerden rızık veren kimdir?" diye sor. Onların cevabını beklemeden de ki: "Allah'tır. Öyleyse, bu duruma göre, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde, ya da apaçık bir sapıklık içindedir."
25. Resûlüm! Onlara de ki: "Bizim işlediğimiz günahdan siz sorumlu olmazsınız, sizin işlediğiniz günahdan da biz sorumlu olmayız."

- 26.** De ki: “Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda gerçek olarak hükmedecektir. O, en adaletli hüküm veren ve herşeyi en iyi bilendir.”
- 27.** De ki: “Allah’a ortak koştuklarınızı bana gösterin. Hayır! Şu anda onları gösteremezsiniz. Çünkü, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibi Allah’tır.”
- 28.** Resûlüm! Biz seni bütün insanlara, sadece rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın uyarıcısı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.
- 29.** Mekkeli kâfirler: “Eğer sözünüzde doğru iseniz, kıyamet günü ne zamandır?” diyorlar.
- 30.** Resûlüm! Onlara de ki: “Sizin için belirlenmiş öyle bir gün vardır ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de öne geçebilirsiniz.”
- 31.** O inkâr edenler: “Biz, ne bu Kur’an’a, ne de bundan öncekilere inanırız” dediler. Sen o zalimleri, Rablerinin huzurunda tutuklu olarak birbirlerine söz atarken bir görsen! Zayıf düşürülenler, büyüklük taslayanlara: “Siz olmasaydınız, elbette biz inanan insanlar olurduk” derler.
- 32.** Büyüklük taslayanlar, zayıf düşürülenlere: “Size hidâyet geldikten sonra, ondan sizi biz mi alıkoyduk? Zaten siz, kendiniz suç işliyordunuz” derler.
- 33.** Zayıf düşürülenler de, büyüklük taslayanlara: “İşiniz, gece gündüz hilekârlıktı. Çünkü siz bize, Allah’ı inkâr etmemizi ve ona ortaklar koştığımızı emrediyordunuz” derler. Artık, azabı gördüklerinde, içten içe pişmanlık duyarlar. Biz de, o nankörlerin boyunlarına demir halkalar geçiririz. Yoksa onlar, yapmakta olduklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?
- 34-35.** Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek, oranın; şımarık, varlıklı kişileri: “Biz, size gönderileni inkâr ediyoruz. Bizim malımız ve evlâdımız çok. Biz, azaba uğratılacak da değiliz” dediler.
- 36.** Resûlüm! Onlara de ki: “Şüphesiz Rabbim, dilediğine rızkı genişletir, dilediğine de daraltır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”
- 37.** Sizi bize yaklaştıracak, ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır. Ancak, imân edip, güzel işler yapanlara, yaptıklarına karşılık kat kat mükâfat verilecektir. Ve onlar, cennet saraylarında emniyet içinde olacaklardır.
- 38.** Ayetlerimizi etkisiz kılmak isteyenlere gelince, işte bunlar da azapla yüz yüze kalacaklardır.
- 39.** Habîbim! De ki: “Rabbim, kullarından dilediğinin rızkını genişletir, dilediğinkini de daraltır. Siz, hayır olarak ne harcarsanız, Allah size, dünya ve ahirette karşılığını verecektir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.”
- 40.** O gün Allah, onların hepsini huzurunda toplar ve meleklerle: “Bunlar, size mi ibadet ediyorlardı” diye sorar.
- 41.** Melekler de: “Seni tenzih ederiz. Onlara karşı bizim koruyucumuz Sensin. Onlar aslında cinlere tapıyorlardı. Ve birçoğu onlara imân etmişlerdi” diye cevap verirler.
- 42.** O gün birbirinize ne fayda verebilirsiniz, ne de zarar. Biz de zulmedenlere:

“Yalanlayıp durduğunuz ateş azabını tadın” deriz.

43. Onlara, açık açık âyetlerimiz okunduğunda: “Bu, atalarınızın taptıklarından sizi vazgeçirmek isteyen bir adamdır. Bu Kur’an da, sadece uydurulmuş bir yalandır” dediler. Kur’an kendilerine geldiğinde, o kâfirler: “Bu, apaçık büyüden başka birşey değildir” dediler.
44. Halbuki Biz onlara, daha önce okuyacakları bir kitap vermemiş, senden önce bir peygamber de göndermemiştik.
45. O Mekkeli kâfirlerden öncekiler de, peygamberlerini yalanlamışlardı. Halbuki bunlar, evvelkilere verdiğimiz kuvvet ve servetin onda birine bile ulaşamadıkları halde, peygamberlerimi yalanladılar. Ama inkârlarının cezasını nasıl verdim?
46. Habîbim! De ki: “Size bir öğüt veriyorum: Allah rızası için birer birer veya ikişer ikişer gelin ve beni dinledikten sonra düşünün. Sizin peygamberinizde cinnet eseri yoktur. Akıl hastası da değildir. O ancak, çetin azap gelmeden önce, sizi uyaran bir peygamberdir.”
47. Resûlüm! Onlara de ki: “Vazifem gereği, sizden bir ücret istiyorsam, o sizin olsun. Benim mükâfatım Allah’a aittir. O, herşeye hakkıyla şahittir.
48. Şüphesiz Rabbim, hakkı meydana çıkarır. O, sizin bilmediğiniz herşeyi bilir.
49. Hak geldi. Artık bundan sonra batıl, ne bir şey ortaya koyabilir, ne de bir şeyi geri getirebilir.
50. Eğer haktan saparsam günahı kendimedir. Şayet doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği Kur’an sayesinde. Şüphesiz O, herşeyi hakkıyla işitir ve herşeye en yakındır.”
51. Onları, can derdine düştükleri zaman bir görsen! Artık kaçacak bir yerleri de yoktur. Azaba, pek yakın bir yerde yakalanmışlardır.
52. O zaman: “O’na imân ettik” derler. Ama imânın kabul olduğu dünya artık çok uzakta kalmıştır. Ulaşmak ne mümkün?
53. Çünkü onlar, dünya hayatında iken, peygamberin davetini inkâr etmişlerdi. Uzaktan, bilgisizce atıp tutarak, peygambere ve Kur’an’a asılsız şeyler yakıştırıyorlar ve ahireti inkâr ediyorlardı.
54. Neticede, bundan önce de benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzuladıkları şey arasına engel konulur. Çünkü onlar, dünyada iken, halkı tereddüde düşüren bir şüphe içinde idiler.